

ŽALKOVICKÝ ZPRAVODAJ

Ročník V/2011 | číslo 1

www.zalkovice.cz

Z obsahu:

Informace o podzimních volbách
Výměna řidičských průkazů – Úklid chodníků
Naše obec a dotace – Počítačový kurz
„Hurá do školy“
Společenská rubrika – I. sv. přijímání
Hubneme do plavek
Kdo byl Jan Ohéral?
Za poznáním na sopečný ostrov
Šibřinky - Masopust
Pouť do Lurd a Arsu
Jak se žije v „domě pokojného stáří“
Co dělají žalčovické děti po vyučování?
Rekord v dálkové dopravě vody
Tenis - sport pro volné chvíle v každém věku

Informace ze zasedání zastupitelstva obce Žalkovice za první pololetí roku 2011

Zpráva o činnosti rady obce

Byly odsouhlaseny smlouvy o poskytnutí podpory ze SFŽP ČR v rámci operačního programu životního prostředí na zateplení školy a odpadové centrum obce. Při dalším společném jednání za přítomnosti zástupce obce Žalkovice, odborníka z Povodí Moravy a MěÚ Kroměříž odbor životního prostředí bylo dohodnuto, že Povodí Moravy s.p. nebude v současné době pokračovat v kácení topolů podél Moštěnky. Zastupitelstvo obce vzalo zprávu na vědomí.

Provedené inventury

Zastupitelstvo obce schválilo zprávy o provedených inventurách včetně návrhů na vyřazení z evidence opotřebovaného majetku v Základní škole a Mateřské škole a na Obecním úřadě v Žalkovicích.

Překlenovací úvěr na Odpadové centrum obce

Zastupitelstvo obce schválilo uzavření úvěrové smlouvy s Českou spořitelnou a.s., jejímž předmětem je poskytnutí investičního úvěru na předfinancování dotací SFŽP a dofinancování vlastních zdrojů na projekt výstavby odpadového centra v obci, se splatností do 31. 12. 2013.

Rozpočtové opatření

Zastupitelstvo obce schválilo rozpočtovou změnu č. 1/2011. Rozpočtové opatření se týká přesunutí finanční částky 800 000,- Kč, která se přesune z rezervy obce na specifikovaný účel a to je Sběr a svoz komunálních odpadů resp. Na pokrytí nákladů na odpadové centrum obce.

Schválení výjimky z počtu žáků pro ZŠ Žalkovice

Zastupitelstvo obce povolilo výjimku pro Základní a Mateřskou školu Žalkovice, dle zákona č. 561/2004 Sb., pro školní rok 2010/11. Pokud by výjimka nebyla schválena, musela by škola zrušit svou činnost.

Plán práce a akcí na rok 2011

Zastupitelstvo obce schválilo plán práce a akcí na rok 2011. Týká se:

- revize dopravního značení na místních komunikacích,
- zprovoznění odpadového centra obce,
- péče o vzhled obce,
- možnost rekonstrukce kanalizace,
- sportovně-kulturní akce,
- výsadba zeleně.

Hospodaření obce

Zastupitelstvo obce schválilo zprávu o výsledku hospodaření obce, dále závěrečný účet obce za rok 2010 a také závěreční účet Základní a Mateřské školy pro rok 2010.

Majetkoprávní záležitosti

Zastupitelstvo obce schválilo prodej pozemků vedených na LV 10001, v majetku Obce Žalkovice o celkové výměře 48 m³, za celkovou cenu dle znaleckého posudku 3.360,- Kč, Ředitelství silnic a dálnic.

Obecně závazné vyhlášky obce

Zastupitelstvo obce schválilo Obecně závaznou vyhlášku obce Žalkovice č. 1/2011, kterou se stanoví systém shromažďování, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů a nakládáním se stavebním odpadem. Zastupitelstvo obce schválilo Obecně závaznou vyhlášku č. 2/2011, kterou se stanoví Požární řád obce.

Kanalizační řád obce

Zastupitelstvo obce schválilo Kanalizační řád obce a plán financování obnovy kanalizace.

Půjčky z účelového fondu obce

Zastupitelstvo obce schválilo tři půjčky z účelového fondu obce Žalkovice pro občany naší obce.

Odpadové centrum v provozu

Text a foto: **Radomír Pala**

V květnu byl zahájen provoz Odpadového centra obce Žalkovice.

V tomto zařízení mají občané naší obce možnost předat k další recyklaci a likvidaci velkoobjemové odpady, stavební odpad, pneumatiky, dřevo, kovy, nebezpečné odpady, vyřazené elektropřístroje, ledničky, plasty papír, sklo barevné a čiré.

Odvoz tohoto odpadu od domu do sběrného dvora lze sjednat za úplatu obecním traktorem.

Součástí tohoto centra je i komunitní kompostárna, ve které občané mají možnost odložit skompostovatelný odpad ze zahrádek - posekanou trávu, listí, zbytky rostlin a ořezy stromů, které budou drceny štěpkovačem, který je se sběrnou nebezpečných odpadů součástí technologického celku. Dále se zde bude ukládat posekaná tráva a listí z obecních pozemků.

Centrum je projektováno na 173 t bioodpadů a 57 t ostatního odpadu. Realizace proběhla v loňském a v letošním roce a je spolufinancován Evropskou unií - Fondem soudržnosti a Státním fondem životního prostředí ČR v rámci Operačního programu Životního prostředí.

Celkové uznatelné náklady činily 3 253 323 Kč, z toho příspěvek z fondu Evropské unie činil 2 765 324 Kč (85%), příspěvek SFŽP ČR 162 665 Kč (5%) a příspěvek obce Žalkovice 323 333 Kč (10%).

Projekt je realizován na zlepšení životního prostředí v obci a okolí a občanům nabízí možnost okamžité nezávadné likvidace všech odpadů.

K provozu Odpadového centra vydalo zastupitelstvo obce 14. 6. 2011 **Obecně závaznou vyhlášku Obce Žalkovice č. 1/2011, kterou se stanoví systém shromažďování, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů a nakládání se stavebním odpadem.** Tato vyhláška je k nahlédnutí každému občanu obce na Obecním úřadě.

Dětský karneval

Text: redakce

Foto: Radomír Pala

V neděli 23. ledna 2011 sokolovna přivítala děti a rodiče na dětském karnevalu.

Rodiče a přátelé Základní a Mateřské školy Žalkovice uspořádali pro naše nejmenší velký dětský karneval, kterého se zúčastnilo mnoho dětí v doprovodu dospěláků. Nálada byla velmi veselá. Děti si zasoutěžily, zatančily a na závěr změřily své síly v papírové bitvě, která se spíše proměnila v papírové sněžení. Poděkování za zdařilý karneval patří všem organizátorům.

Opět slavíme masopust

Text: Božena Brhelová

Foto: Radomír Pala

V sobotu 5. března již po čtrnácté v novodobé historii uspořádal Sbor dobrovolných hasičů tradiční vodění medvěda a pochovávaní basy. Odpoledne obešel maškarní průvod s medvědem za doprovodu muziky celou dědinu. Jako každý rok byly masky nápadité a veselé. Některým se po obejití celé vsi rozjízďeli nohy. Nevím jestli z únavy nebo ze slivovice, kterou jich posilňovali spoluobčané. Večer jsme v místní sokolovně uložili k dočasnému odpočinku našu žalkovskou basu. Byl to obřad jak se patří, hasiči ve slavnostních stejnokrojích za doprovodu zpěváků a plaček uložili basu do hrobu. Hrob se kopal ještě za obřadu a kameník přítom tesal nápis na pomník, ten se také při tom tepru skládal. Pan farář s kostelníkem nám připomenuli naše

hříchy a pohřební řečník tak bečel, že mu nebylo ani rozumět. Po celý večer jsme zapjeli žal a připravovali se na šestitýdenní půst. Jsem ráda, že se mladí zapojují do těchto akcí, protože tradice se mají udržovat a srandy není nikdy dost.

Velikonoční taneční zábava

Text: redakce

Foto: Radomír Pala

Fotbalisté Sokola Žalkovice uspořádali v neděli 24. dubna Velikonoční taneční zábavu s MOTUSEM a CREDEM ROCK, která se konala v sokolovně v Žalkovicích.

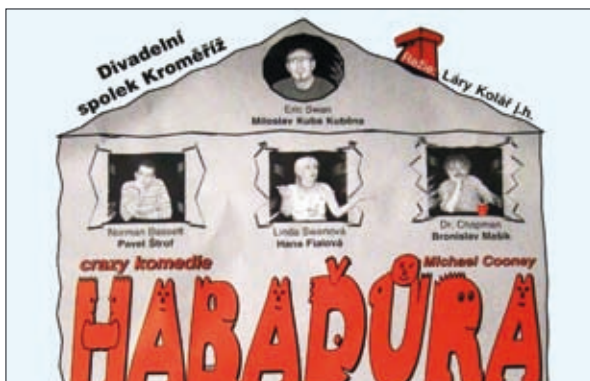
Tuto retro akci s oblíbenými místními rockovými kapelami provázela nejenom výborná hudební atmosféra, ale i bohaté občerstvení a skvělá nálada. Všichni, co si přišli zavzpomínat na známé „fláky“ jako na Janelu, Létání a další hity určitě nebyli zklamaní.

„Habaďůra“

Text: redakce

Sokol Žalkovice, pozval občany obce v neděli 20. února na divadelní představení crazy komedie „Habaďůra,“ v podání Divadelního spolku Kroměříž. Divadelní představení se konalo v místní sokolovně.

Život v Žalkovicích první poloviny 19. století (z kroniky č.p. 48)

Text: **Tomáš Hýbner**

Foto: z **uvedené kroniky**

Jednou ze základních lidských potřeb, která se s člověkem pojí již od samotného úsvitu civilizace, je potřeba uchovávat v paměti důležité události a historické mezníky. Schopnost pamatovat si tyto skutečnosti pak otevírá prostor nejen pro jejich předávání následujícím generacím, ale také pro možnost brát si z nich poučení pro další lidské konání v blízké i vzdálenější budoucnosti. Lidská paměť však není neomezená a navíc je limitována délkou lidského života, takže sama o sobě se jako kapka zcela ztrácí v moři pamětihodných událostí od počátku světa. A proto bylo nutno přijít s objevem, který by umožňoval lidskou paměť prodloužit a zabránit by tak zapomínání. Tímto objevem se spolu s vytvořením prvního písma stalo archivářství a kronikářství, kdy se ve společnosti vždy našel někdo, kdo vzpomínky přímých účastníků a svědků důležitých událostí sbíral, třídil, zapisoval a bez nadsázky lze říci, že navěky a pro všechny zachránil. Díky těmto osobám, jejich archivům a kronikám se tyto lidské vzpomínky uchovaly, nebyly zapomenuty a ve své hmotné podobě jsou nám k dispozici dodnes.

Postupem času se stalo běžnou praxí, že svou vlastní kroniku si vedlo a stále vede i každé město a každá obec, a to nejen v České republice, ale také ve většině států světa. Co však běžnou praxí není, je kronika vedená pro jediné číslo popisné, tedy pro konkrétní pozemek a stavbu uvnitř obce. A právě takovou kronikou se může pyšnit i obec Žalkovice. I v naší vesnici se nachází kronika obsahující paměti obyvatel jednoho konkrétního domu, který až do dnešních dnů nese stále stejné číslo popisné. Následující řádky tohoto vydání Zpravodaje pak mají za úkol seznámit čtenáře s tímto skutečně ojedinělým historickým artefaktem a jeho náplní. Nebylo by samozřejmě účelné doslovně přepisovat všechny události a informace z jednotlivých let, a proto je v článku věnována pozornost zejména popisu způsobu vedení dobové kroniky a upozornění na nejdůležitější či nejzajímavější poznámky v ní obsažené. Text je na několika místech doplněn i přesnými citacemi, neboť čtenáři jistě ocení nejen seznámení se způsobem psaní kroniky, ale také se způsobem vyjadřování a používaným jazykem.

Zubem času lehce poznamenaná kniha v pevné vazbě již na svých úvodních stránkách říká, že první zápisky do ní byly zaneseny v roce 1892, ihned v zápětí se ale čtenář dovídá, že řada zaznamenaných událostí se odehrála o mnoho let dříve. Až ve zmiňovaném roce 1892 byly tyto roztroušené paměti zakladatelem kroniky sesbírány a utříděny do jediné knihy.

Prvních několik inkoustem popsaných listů mapuje události první poloviny 19. století a přináší poměrně věrný obraz tehdejšího života na moravské vesnici ve smyslu snadno rozpoznatelného vzorce několika opakujících se témat, která byla pro obyvatele nejpodstatnější a o kterých se často mluvilo i psalo. Tato témata se v zásadě dají rozdělit do tří větších skupin – **rozmary počasí, různé druhy pohrom a zemědělství.**

Pro zemědělsky zaměřenou vesnici bylo příznivé a stabilní počasí klíčovým faktorem úspěchu a mnohdy i samotné existence, proto není divu, že se v kronice na mnoha místech objevují zápisy věnující se právě počasí. Tehdejší zvykem ovšem bylo zaznamenávat pouze jevy nečekané a neobvyklé, které nějakým způsobem vybočovaly ze standardního klimatického cyklu. Také ve sledované kronice lze objevit řadu takovýchto pozoruhodných

vrtochů počasí. Jeden z nejzajímavějších je datován do roku 1834, kdy velké mrazy zničily část úrody. Teplota tehdy klesla tak hluboko, že v období od 28. května do 2. června byla ledová vrstva na vodních plochách dost silná na to, aby se po ní bez potíží procházely husy i děti. Celý rok 1834 se pak nesl ve znamení sucha a minima potřebných dešťových srážek.

Kronika sice nespécifikuje konkrétní den ani měsíc, ovšem jeden zápis právě z roku 1834 říká, že :

„V to sucho od zářemského mosta až do Moravy po říce ten nejpěknější chodník byl...“

A nebyl to pouze rok 1834, ve kterém komplikovalo obyvatelům Žalkovic život velké sucho. Např. v roce 1840 podle kroniky nespádlá z nebe ani kapka deště v období od 19. února do 11. května, tedy celých 82 dnů. Na přelomu let 1842/1843 pak byli občané svědky nezvykle teplé zimy, o čemž se zmiňuje následující zápis:

„Od vánoc pořad teplo lidi chodili bosky, na hromnice byli v kostele bosky.“

A tomto výčtu podobných výkyvů počasí, které povětšinou nepříznivě ovlivňovaly množství a kvalitu úrody, by bylo možné pokračovat téměř donekonečna, neboť zápisů na toto téma existuje v kronice celá řada.

Na skupinu zápisů o počasí zpravidla navazují zápisy týkající se zemědělské produkce, čímž je opět potvrzena již zmiňovaná důležitost primárního sektoru zemědělství pro moravský venkov oblasti Hané. Kronika svého čtenáře téměř rok co rok seznamuje s množstvím úrody jednotlivých plodin pěstovaných na polnostech ve vlastnictví původního autora zápisků.

Největší zajímavostí v této tematické oblasti je bezesporu způsob sledování výnosnosti zemědělského hospodářství, jenž pracuje s jednotkami již dávno nepoužívanými. V tehdejší době se množství získaného zrna (obiloviny byly a jsou vzhledem k úrodnosti místních půd dominantní plodinou) měřilo v tzv. měřících, což byla objemová jednotka vyjadřující dnešních 70,61 litru. Počet těchto získaných měřic pak byl vždy vztažen na tzv. kopy sklizené hmoty dané obiloviny. Tímto způsobem je třeba interpretovat velmi často se vyskytující zápisky charakteru:

„Rža rustli na pokládkách a bylo málo na kopy všeho. Rýž sypala na 4 měřice, žito ... na 2-3 měř. ječmen z dolního pola na 4 z horního na 8 měřic, prosa byli dobrý sypali na 6 až 8 měřic.“

„Na kopy prostředně, sláma černá, bylo mnoho dejšťů přede žněmi, kopa sypala na 2 měřice a meně, rýž kopa na 5 měřic, ječmeň velmi dobrý sypal na 8 měřic, prosa pro mokro málo, konopě za vodou vytopeny...“

Druhým základním aspektem, který je pro podnikání v zemědělství velmi důležitý a který se v kronice také často objevuje, je aktuální cena zemědělských plodin (a nejen jich) platná v tom kterém sledovaném roce. Ta byla tehdy vyjadřována v tzv. šajnech za měrnou jednotku sklizené úrody. Šajn byl český název pro papírové peníze, které na území Rakousko-Uherska obíhaly od roku 1811 a které v tomto roce nahradily tzv. bankocetle, což byly také papírové peníze používané za Rakousko-Uherska již od dob panování Marie Terezie. Rok 1811 se stal v tomto ohledu přelomovým díky státnímu bankrotu, který donutil finanční aparát monarchie vydat nové peníze – šajny. Ty pak bylo možné vyměnit za znehodnocené bankocetle v poměru 5:1.

Posledním tematickým celkem, jehož nejružnější podoby byly do kroniky také ve velké míře zaznamenávány, jsou lokální

pohromy a všemožné nešťastné události, které byly s tehdejšími životem neodmyslitelně spjaty. Vzhledem k dobově typickým materiálům používaným ke stavbě obytných i hospodářských budov není překvapivé, že nejčtenější zápisy tohoto druhu jsou věnovány požárům, které byly doslova na denním pořádku a rok co rok páchaly obrovské škody. Zpravidla totiž nešlo o lokalizovaný požár jednoho konkrétního objektu, ale o rychle se šířící ohnivou katastrofu, která nelitostně spalovala jedno stavení za druhým a po jejímž běsnění často zbyly z celé vesnice pouze doutnající trosky. A pochopitelně se požár netýkal pouze Žalkovic, ale také všech okolních vesnic a měst. V zápiscích do poloviny 19. století se tak v kronice v souvislosti s požárem objevují všechny okolní vesnice a města, a to v nejednom případě i vícekrát během těchto několika sledovaných let. Co se týče přímo obce Žalkovice, podle kroniky se zde požár vyskytl v letech 1820, 1834, 1835 (ten byl co do rozsahu největší, vyhořelo celkem 17 domů), 1847 a 1848, přičemž nejzajímavější zápisy se týkají dvou posledních zmínovaných let. K roku 1847 je přiřazen následující zápis:

„Vyhořela stodola Bradova od čís. 22 dne 14. října, zapálil husar, a byl chycen a nesmírně zbit, že byl málo živ.“

O rok později pak v Žalkovicích museli likvidovat rozsahem mnohem větší, ale původem velmi podobný požár, o čemž svědčí i zapsaná poznámka:

„Vyhořeli Žalkovice čísla 19, 20, 21, 22, 23, 24 zapálil chlapec sirečkama, větr byl od Olomouci, stodoly vyhořeli od čísla 20., 21., 22. tyto dvě byly postaveny před rokem.“

Kromě požárů se v Žalkovicích i okolních obcích poměrně často vyskytovaly náklady tehdejší nejobávanější nemoci, a sice cholery. Jak z kroniky vyplývá, intenzita náklady někdy dosahovala takové síly, že občané pohřbívali desítky obětí denně a po jejím skončení zůstala vesnice zcela vylištěná. V obci Žalkovice (a zejména v sousední obci Břest) si svou daň vybrala cholera v roce 1831, o čemž svědčí následující zápis v kronice:

„Ještě nebylo dost v tom roku se objevila hrozná a morová nemoc kolera dne 8. října začala v Břestě zprvu pomalu ale od 16. tu byl strach za den po 17 po 20 pohřbích bylo. Po celech dnech zvonili – až hrůza umřelo 118 osob. Také v Žalkovicích se ukázala v čís. 19. dne 16. října byli všeci nemocni jenom jeden zemřel dál bylo ticho až do 19. prosince v čísle 63 umřel hospodář a vejměnkář jeden den; tato nemoc byla z Břestu přinešena skrz přízeň.“

V roce 1831 se tedy Žalkovicím nejintenzivnější vlna cholery vyhnula, ovšem již na podzim roku 1836 měla cholera rána v naší obci o to tragičtější průběh:

„Zas se vyskytla kolera a zas tak jak v prvních letech po všech dědinách. V Žalkovicích začala 18. září a trvala do 20. října. Umřel první Simeon Brada čekanec na grunt č. 1. kdo ho navštívil jistě onemocněl, zemřelo jich všech 18.“

Kromě v zásadě pravidelně se opakujících témat se v kronice na několika místech objevují i záznamy událostí, které v té době znamenaly podstatný zásah do běžného života člověka a otevření zcela nových možností. Nejstarší událost tohoto charakteru, která se v kronice objevuje, je datována do roku

1822. Tehdy došlo ke zpevnění a zkvalitnění povrchu silnice vedoucí skrz obec a bylo tak zabráněno nežádoucím jevům způsobováním do té doby nekvalitním povrchem. Doslova se v knize píše:

„Obhazovala se silnice a považela šutrem. Před tím považením od Napajedel do Lipníka edoucím nebylo nic novího když kůň nebo vůz na cestě přes noc vězeti zůstal a scipl.“

Také dvě další důležité poznámky se týkají dopravy, tentokrát jde ovšem o samotný symbol průmyslové revoluce – železnici. Tento nejmodernější a nejefektivnější dopravní mód se sice zástavbě obce Žalkovice vyhnul, ovšem železniční trať spojující města Přerov a Otrokovice a tvořící součást páteřního železničního tahu s názvem Severní dráha císaře Ferdinanda si přece jen našla cestu do žalkovického revíru i na stránky kroniky. Tam je pod hlavičkou roku 1840 zapsáno:

„V tomto roku dne 4. srpna začali házet železnou cestu v Žalkovském poli.“

Druhá poznámka je pak datována do roku 1841, konkrétně 26. září, kdy podle jejího autora projel po „železné cestě“ první vlak.

A nakonec přichází sice zápisem krátká, ale svým významem vůbec největší událost pro obyvatele české i moravské země první poloviny 19. století. Je spjata s revolučním rokem 1848 a říká:

„V tomto roku při sv. Jáně dne 24. června pomínula robota.“

Kromě zajímavých či světoznámých událostí zapsaných v kronice (která samozřejmě rokem 1848 zdaleka nekončí) by každý čtenář jistě uvítal doplnění textu dobovou tematickou fotografií. Již z názvu článku je však patrný zásadní problém, a sice sledované historické období. V první polovině 19. století bylo fotografování teprve ve svých experimentálních počátcích a není tedy divu, že skutečně dobové fotografie ze života malé moravské vesnice neexistují. A co více, téměř všechny fotografie z pozdější doby (druhá polovina 19. století a přelom století), které, ač mladší, by mohly tehdejší dobu přiblížit, vzala majitelům kroniky povodeň v roce 1997. Několik z nich se však zachovalo, mezi nimi i tato, pořízená v roce 1929.

Vyobrazená fotografie zachycuje rodinu majitele kroniky, občany Žalkovic, na jejich pobytu v lázních Luhačovice. I když je fotografie až z roku 1929, může ještě stále vypovědět mnohé o atmosféře či způsobu odívání obyvatel

Moravy v popisované době. Koneckonců mezi první polovinou 19. a začátkem 20. století moravský venkov přece jen prošel výrazně menšími změnami než v době následující. O tom může svědčit i skutečnost s touto fotografií přímo spjatá, a sice fakt, že ženě stojící vlevo je v době pořízení fotografie pouhých 40 let.

Již z několika málo nahlédnutí do dobové kroniky je bezpochyby, že život na moravské vesnici před více než 150 lety v žádném případě nebyl jednoduchý. Jistě však také měl své kouzlo a svou nezaměnitelnou atmosféru. Tehdejší generace musely čelit mnoha výzvám a překonávat řadu překážek, které jsou velmi odlišné od těch dnešních. A proto je dobře, že si naši předkové své problémy a myšlenky nenechávali pro sebe a zapisovali je do kronik a pamětních knih, které se nám zachovaly dodnes.

Společenská rubrika

Jubilanti 1. pololetí roku 2011, kteří oslavili významné životní výročí

Božena Kopčilová, Josef Kadlec, Ludmila Fraňková, Drahoslav Havlas, Josefa Černošková, Josef Netopil, Zdeňka Kubínová, Věra Šmídová, Miroslav Dostál, Emilie Dostálová, Eva Hlobilová, Gemma Hájičková, Ludmila Hýbnerová, Ivana Kolomazníková, Jitka Ženčáková, Stanislava Otáhalíková, Jozefína Palová.

Jubilantům blahopřejeme a přejeme pevné zdraví.

Úmrtí

† 28. 3. 2011 p. Františka Hlobilová (96 let)

† 17. 6. 2011 p. Zdeněk Kopčil (57 let)

Manželství uzavřeli

30. 4. 2011 Alena Zahradníková a Michal Hudeček

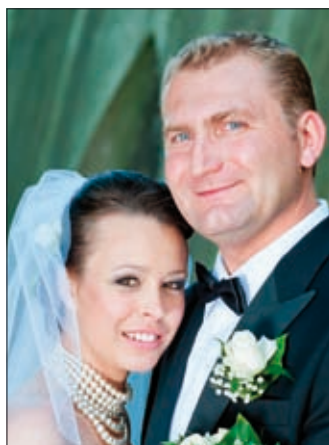
11. 6. 2011 Eva Kopčilová a Eduard Petřík

11. 6. 2011 Petra Slepíková a Richard Černošek

Novomanželům blahopřejeme.

novomanželé Alena a Michal Hudečkovi

novomanželé Petra
a Richard Černoškovi

novomanželé Eva
a Eduard Petříkovi

Narozené děti

Sabina Hošťálková (* 5. 1. 2011)

Tereza Valigurová (* 4. 2. 2011)

Petra a Zuzana Kubovi (* 30. 4. 2011)

Miroslav Němec (* 22. 4. 2011)

Sabinka Hošťálková

Tereza Valigurová

Petruška a Zuzanka Kubovi

Mireček Němec

Diskotéka s živým vystoupením Michala Davida spojená s autogramiádou

Text a foto: **Radomír Pala**

V neděli 17. dubna za pěkného jarního počasí, shlédlo několik stovek spokojených diváků vystoupení Michala Davida na fotbalovém hřišti v Žalkovicích.

Nestává se tak často, aby do malé obce jakou jsou Žalkovice, zavítal zpěvák zvučného jména, jako je Michal David, čerstvý držitel ceny TýTý pro zpěváka za rok 2010.

Před vystoupením si zahrál tenis na přilehlém kurtu a po tomto sportovním rozehrání zazpíval svým fanouškům průřez svým repertoárem, včetně největších hitů. Spokojení diváci s i vyžádali i několik předávků. Po koncertě následovala autogramiáda a společné fotografování, hlavně se svými obdivovatelkami.

Pro děti byly připraveny zdarma dětské atrakce - skákačí hrad a soutěž gladiátorů. Pro všechny bohaté občerstvení, točený ZUBR, grilované speciality.

Hřiště nebo letiště

Text a foto: **Radomír Pala**

Po balónu helikoptéra.

Uplynulo deset dnů od vzletu balónu z fotbalového hřiště s novomanželi Petříkovými a ve středu 22. června přesně ve 20 hod. dosedla na plochu hřiště helikoptéra se zajímavým pasažérem, který je známý mnoha příznivcům po celé republice. Z látajícího stroje vysedl Michal David, který na našem hřišti v dubnu koncertoval. Tentokrát má zaměřeno do Přerova, kde se na tenisových kurtech ve čtvrtek a v pátek koná turnaj herců, zpěváků a sportovců. Po přistání nám Michal sdělil, že let byl klidný a vzdálenost Praha Žalkovice byla pokořena za jednu hodinu. Známy umělec poseděl v hospůdce na hřišti, připil si s místními hosty na shledání a na úspěch v turnaji. Několika místním fankyňkám rozdál pár autogramů a ve čtvrtek ráno, po přespání v Žalkovicích, odjel na tenisový turnaj do Přerova i se svým osobním trenérem Jardou Luzarem.

Celé Česko čte dětem – čtème dětem 20 minut denně aneb přijďte mezi nás

Text a foto: **Mgr. Dagmar Tesaříková**

„Národ, který málo čte, málo ví. Národ, který málo ví, přijímá špatná rozhodnutí – doma, v obchodě, u soudu, u volební urny. Nevzdělaná většina může přehlasovat vzdělanou menšinu – to je velice nebezpečný aspekt demokracie.“

„Učebnice předčítání“, Jim Trelease,
americký propagátor čtení dětem

Z důvodu rozvoje čtenářské gramotnosti dětí se na začátku školního roku naše škola i školka zapojila do projektu Celé Česko čte dětem. Tento projekt je určen hlavně rodičům a vznikl proto, aby si společnost uvědomila, jak velký význam má pravidelné předčítání dítěti pro jeho vývoj a pro formování návyku číst si i v dospělosti.

V éře, kdy dětské zábavě kraluje odosobněný svět počítačových her, internetu a všudypřítomné televize, je třeba začít pracovat na záchraně lidského prvku v komunikaci mezi rodiči a dětmi. Proto rodičovské předčítání dětem je důležitější než kdy jindy. Televize dítě neobejme, nepřitulí se, neodpoví na jeho dotazy. Každý z nás si uvědomuje, že jde o přirozený kontakt s dítětem, kdy se prohlubují vzájemné vazby, roste důvěra v rodiče, dítě se cítí v bezpečí, důležité a milované. Hlasité předčítání rodičů rozšiřuje slovní zásobu dítěte, jeho myšlení, paměť a obrazotvornost, obohacuje jej o vědomosti a také vzorce morálního chování, v neposlední řadě je to maximálně prospěšná věc spojená s emotivním společným sdílením času.

Jelikož i my – pedagogičtí pracovníci – ve škole postupně sledujeme výrazný odklon dětí od čtení - děti čtou špatně, málo a neradi, tak jsme se rozhodli mimo učební osnovy napříč naší školou doplňovat domácí čtení. Ptáte se jak? V září na úvodních třídních schůzkách jsme v ZŠ a MŠ rodiče s tímto projektem Celé Česko čte dětem seznámili a pozvali je do školy a školky k hlasitému předčítání ze své oblíbené knihy z dětství. K dnešnímu dni tento projekt aktivně podpořilo pět rodičů, kteří přišli mezi nás. Ze své knihy v mateřské škole dětem předčítali tatínek – pan Tereško a maminka – paní Martina Vymětalová. Do základní školy přišli žákům číst pan Robert Rapčan, maminka – paní Helena Pobialová a v anglickém jazyce několik krátkých příběhů žákům četla paní Dana Sobková z Vlkoše.

V příštím školním roce budeme v tomto projektu samozřejmě pokračovat, nadále zaktivňovat výuku čtení a rozvíjet u dětí zájem o knihy. Proto neváhejte, mrkněte na www.celeceskoktedetem.cz a přijďte mezi nás. Investujte tedy po těch několik let vyrůstání vašich dětí *dvacet minut denně* do hlasitého čtení a pomozte nám z dětí vychovávat vnímavé čtenáře.

Čtenářem se totiž nikdo nenarodí, čtenáři musíme ukázat cestu.

Rodičům na závěr

„Bez ohledu na to, kolik máš práce, ta nejdůležitější věc, kterou můžeš učinit pro budoucnost svého dítěte, je kromě projevů lásky a objímání také každodenní hlasité předčítání a radikální omezení televize.“

„Učebnice předčítání“, Jim Trelease

Maminka H.Pobialová mezi žáky v ZŠ

Žáci na besedě s knihovnicí v Knihovně Kroměřížska

Chceme vědět víc...

Text a foto: **Leona Krčmová-vychovatelka ŠD**

„Pokud by na Zemi zmizely včely, lidem by zůstaly čtyři roky života.“

(Albert Einstein, 1921)

Zda-li je tenhle výrok pravdivý či ne, o tom nám přišel do školy zajímavě vyprávět pan Novák, bývalý učitel, milý člověk, včelař, který nám připravil poutavé vyprávění o včelkách, o jejich životě a především o náročné práci, která s tímto opomíjeným koníčkem souvisí. Připravil si pro děti spoustu obrázků, pomůcek, nářadí a náčiní, které nezbytně dobrý včelař ke své práci potřebuje, aby jeho včelstvo vzkvétalo a v jeho úlech to bzučelo na tu správnou notu. Neboť jak se děti na besedě s panem Novákem dozvěděly, starost a péče o včely je úkol nelehký a nesnadný. Zjistily, že to není jen sladoučký med, co nám včely dávají, ale i propolis, mateří kašičku, vosk, ale především pokračování života v přírodě v podobě opylování květů, které nám po opylování dají plody. Doufám, že tenhle fakt si děti dobře zapamatovaly, že už včelku nabudou brát jen jako hrdinku kresleného filmu Mája a možná se i v budoucnu mezi nimi najde nějaký nový včelař, který bude v téhle záslužné práci pokračovat, neboť takových malých pilných tvorečků jako je včelka si musíme na světě vážit.

Pokus o světový rekord

Text a foto: **Mgr. J. Antošová**

V září 2010 byl v Pelhřimově u příležitosti návštěvy prezidenta ČR Václava Klause a jeho ženy Livie odstartován pokus o světový rekord ve vytvoření co největšího množství znaků měst a obcí České republiky z odpadových materiálů určených ke třídění. Garantem rekordního pokusu se stala obalová společnost EKO - KOM a.s., která v rámci kampaně zaměřené na třídění odpadů uspořádala akci, v jejímž průběhu vyrobili žáci z přihlášených škol 1025 znaků obcí a měst ČR. Cílem kampaně byla účast dětí, ale také dospělých při třídění recyklovatelného odpadu, a tím přispění ke zlepšení životního prostředí.

Do pokusu o vytvoření světového rekordu se zapojili také žáci ze Základní školy v Žalkovicích pod vedením pedagogů. Na výrobu znaku obce Žalkovic si zvolili barevné vršky z PET lahví a spotřebovali jich 1 617 kusů. Tvorba znaku o rozměru 1 krát 1,5 m jim trvala celkem 13 hodin po dobu 14 dní.

Na sklonku loňského kalendářního roku se ve všech krajích ČR konaly výstavy vybraných znaků. Mezi ně patřil i náš znak, tedy znak obce Žalkovic, který byl převezen do Zlína a vystavený v budově známé jako „21“ a později byl také ke zhlédnutí mezi 454 znaky na brněnském výstavišti u příležitosti konání veletrhu GO a REGION TOUR 2011.

Po skončení výstavy byl znak dovezen zpět a nyní je umístěn ve vestibulu ZŠ a MŠ v Žalkovicích. Kdo jste ho ještě neviděli, přijďte si jej prohlédnout do naší školy.

Odměnou za zhotovení obřího znaku a za spoluúčast ve vytvoření světového rekordu obdrželi školáci Certifikát o účasti

na tomto rekordu a také nově vydanou publikaci „Českou knihu rekordů“ se zápisem obsahujícím údaj o podílu na rekordu.

Kdo by chtěl vidět nebo se dozvědět víc, může si prohlédnout fotogalerii všech znaků na www.znakymestaobci.cz.

Úspěchy mladých hasičů našeho SDH

Text: **Radomír Krejčí** / Foto: **Radim Krejčí**

Letošní rok začal pro naše mladé hasiče více než dobře. Po době nácvičů v sokolovně a za sokolovnou, začalo pro začínající hasiče soutěžní období.

Prvním ostrým závodem pro mladé hasiče byla dne 9. 4. 2011 soutěž „O zlatou proudnici Hané“ v Kyselovicích. Zde se zúčastnilo 27 družstev, které soupeřily v závodě dvojic a štafetě 4x100 metrů. Do soutěže se nám podařilo přihlásit dvě družstva a ještě k tomu pro obě mládežnické kategorie – mladší a starší, což je s nynějším kádrem více než úspěšné. Mladší družstvo sbíralo zkušenosti, od starších se již čekalo víc. Pokud mohu hodnotit výsledky obou družstev, ty byly více než dobré. Družstvo starších žáků totiž předvedlo druhou nejrychlejší štafetu 4x100 metrů z celého startovního pole a celkově se posunulo na 7. místo v celkovém pořadí. Štafetu dvojic musíme více trénovat, jelikož zbytečné chyby obě družstva zastavila v postupu výsledkovou listinou k ještě lepšímu umístění. Za mladší družstvo startovali: Jana Fraňková, Dominik a Zbyněk Pobialovi, Radim Bureš a Jan Franěk. Za starší: Lukáš Brázdil, Petr Železný, Lucie Brázdilová, Antonín Zapletalík a Marta Navrátilová.

O měsíc později 7. 5. 2011 se uskutečnil závod jednotlivců na 60 m v Břestě. Startovalo se ve čtyřech kategoriích. Naši mladí hasiči startovali ve třech, a to, starší chlapci, mladší chlapci a starší dívky. V kategorii starších chlapců startoval Radim Bureš – 7. místo; v mladších chlapcích startovali Zbyněk Pobial – 6. místo a Dominik Pobial – 7. místo; ve starších dívkách startovala Marta Navrátilová, která konečně pro nás vybojovala první vynikající umístění, kdy při svém závodě skončila na 2. místě a nechybělo mnoho a mohli jsme se radovat ještě více.

Bohužel dalších závodů jsme se zatím nezúčastnili, protože potíže s kádrem a poskládáním „nějakého“ družstva stále přetrvávají.

Kyselovice

Břest

Požár v Chropyni

Text a foto: **Radomír Pala**

8. 4. 2011 v nočních hodinách vznikl rozsáhlý požár v areálu Fatry Chropyně u společnosti Remiva.

Hořely zde různé druhy plastů. Zásahu se účastnilo 31 hasičských jednotek, včetně z naší obce. Silný tmavý kouř směřoval od Chropyně na jižní část Skaštic, Bílan, Hulína. V zasažených oblastech místní úřady doporučily zbytečně nevycházet z domu a nevětrat. Školy byly normálně v provozu.

Sedmnáct hodin hasičům trvalo, než intenzivním hašením dostali požár pod kontrolu a velitel zásahu mohl nahlásit tolik očekávanou lokalizaci požáru. Čtyřicet hodin trvalo uhašení dvou třetin místa požáru a zásah se zúžil na dva bojové úseky. Nadále však hasiče čeká nejtěžší úkol, a tím je uhašení hlavního jádra požáru, které je stále nedostupné pod troskami zřícených budov. Šedesát hodin hasičům trvalo, než se dostali k poslednímu velkému a skrytému ohnisku požáru pod sutinami a troskami zřícených budov. Zásadní podíl na tomto úspěchu mělo rozhodnutí o nasazení specialistů hasičů z útvaru Hlučín s těžkou technikou.

Naše obec, vzhledem k příznivému směru větru nebyla ohrožena zplodinami z hoření.

Petr Vašek a Radek Stoklásek při zásahu na střeše

Úspěch žalkovických florbalistů

Text a foto: **Radim Beneš**

Mladí žalkovičtí florbalisté zajížděli na svůj první turnaj do Kyselovic. Kromě domácího týmu se jej zúčastnili ještě hráči z Vlkoše. Bohužel další mužstva svou účast na poslední chvíli odmítla. Pořadatel tedy operativně upravil systém turnaje na „každý s každým“ a to hned dvakrát. Turnaj se odehrál pro florbal v nezvyklých podmínkách pod širým nebem na umělé trávě, což hráčům dělalo problémy zejména při střelbě, ovšem faktem je, že podmínky byly pro všechny celky stejné.

K prvnímu utkání jsme nastoupili proti týmu z Vlkoše. Utkání bylo velmi vyrovnané, díky menším brankám a výborným gólmánům pak skončilo v základní hrací době nerozhodně, bez branek. Následovaly nájezdy. Hned ten první proměnil David Hlobil. Bohužel další exekutoři jej nenapodobili a soupeři se podařilo z posledního trestného střelení vyrovnat. V následném rozstřelu byl soupeř úspěšnější.

V dalším zápase jsme změřili síly s domácím výběrem. Obě mužstva se dobře znala z předešlých přátelských utkání. V zápase jsme měli stále navrch a díky přesné trefě Štěpána Kojetského jsme se ujali vedení. Utkání jsme pak s přehledem dotáhli do vítězného konce.

Druhé kolo jsme opět začali s Vlkošem. Tentokrát jsme nechtěli ponechat nic náhodě i proto jsme soupeře dostali pod tlak. Vyústěním pak byla vítězná branka Honzy Beneše. Zápas jsme i nadále s přehledem kontrolovali. K poslednímu utkání proti domácímu týmu jsme mohli nastoupit s vědomím, že k celkovému vítězství nám stačí remíza, resp. i prohra o jednu branku. Zápas jsme měli jasně pod kontrolou, leč soupeřova svatyně byla jako zakletá. Neproměnili jsme několik příležitostí a tak naplnili pověstné nedáždostaneš. Po ojedinělé standardní situaci soupeř vsítil branku. Nám se i přes závěrečný, téměř drtivý tlak vyrovnat nepodařilo.

O celkovém umístění tak po součtu bodů rozhodly vzájemné zápasy a ten jsme měli s týmem z Vlkoše lepší. Konečné pořadí 1. Sokol Žalkovice, 2. Vlkoš, 3. Kyselovice

Nutno dodat, že nejlepším brankářem turnaje byl vyhlášen Michal Kavan.

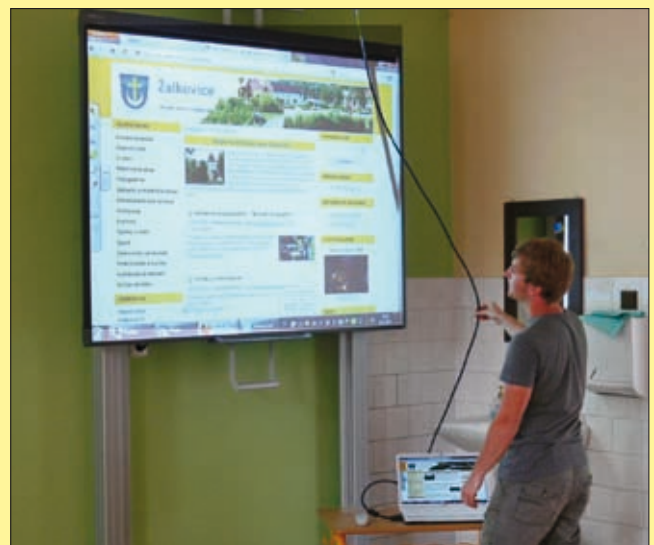
Sestava: Kavan – Zapletalík, Hlobil, Beneš, Pátík, Kojetský, Štěpjak, Franěk, Pluhařík, Otáhalík, Trávníček, Topič

I přes to, že se jednalo o první florbalový turnaj pořádaný na „umělce“ lze jej hodnotit jako velmi podařený. Organizátoři měli vše skvěle připraveno, velký dík patří i hlavnímu sponzorovi celé akce panu Vítu Říkovskému. Škoda jen malé účasti mužstev a tak nezbyvá než doufat, že na dalších akcích se jich objeví více, třeba i u nás v Žalkovicích.

Od září v naší škole „interaktivně“

Text a foto: **Mgr. Dagmar Tesaříková**

Sotva skončil školní rok, ve škole již probíhají přípravy na nový školní rok. V září budou mít děti v obou třídách nové nejen klasické tabule s bílým keramickým povrchem, ale i takzvané interaktivní tabule, které se v současné době instalují. Výuka za pomoci interaktivních tabulí je pro děti atraktivnější, zábavnější, neboť učitel při ní využívá různorodé výukové metody, odkazy z internetu apod. Tabule je ovládaná pouhým prstem, popř. speciálním perem. Více informací o moderním přístupu k výuce za pomoci interaktivních tabulí na naší škole se dovíte v dalším čísle zpravodaje. Nové moderní vybavení je hrazeno z prostředků dotace, která byla škole poskytnuta z Operačního programu Vzdělávání pro konkurenceschopnost ve výši 398 220 Kč.

Pohled ze Sankt Petěrburku

Text a foto: **ing. Michael Bajgar**

Cesta na území Ruské federace má i v současnosti nádech dobrodružství. Nejprve si musíte vyřídit v časovém předstihu vízum, pak po přistání na letišti před celním odbavením vyplníte dvoudílnou migrační kartu a čekáte v dlouhé frontě, až na vás přijde řada na pasovou kontrolu. Tyrolskými aeroliniemi jsme přistáli po necelých dvou hodinách na letišti Pulkovo 2 letadlem z Vídně.

Jak šly dějiny, jmenovalo se město nejprve Sankt Petěrburk, a to do roku 1914, poté Petrohrad do roku 1924, Leningrad do roku 1991. V témže roce se obyvatelé v referendu rozhodli znovu pro Sankt Petěrburg. Cíl naší poznávací cesty se nachází na stejné rovnoběžce s úrovní jižního Grónska. Časový posun je zde o 2 hodiny dopředu. Podnebí je tu přímořské a v červnu se denní teplota pohybuje od 11 do 20 °C a průměrné roční srážky činí 50 mm. Slunce nezapadá příliš hluboko za obzor a nad městem se i v noci rozprostírá nádherná záře. Proslulé jsou takzvané bílé noci – ještě v deset hodin večer slunce svítí jako ve dne a po zbytek noci převažuje mírné šero.

Sankt Petěrburg vznikl roku 1703 na popud Petra Velikého jako výkladní skříň Ruska představující okno na západ. Město vzniklo na blátě a na vodě, řeky a kanály se nachází pouze tři metry nad hladinou moře, potýkající se s častými záplavami. Celé území zaujímá 600 km² a žije zde nyní 4,8 milionu obyvatel.

Petrodvorec

Ubytovali jsme se v hotelu Moskva, v historickém centru města blízko Něvského prospektu. Přímo před hotelem nám tekla řeka Něva a blízko jsme měli i ke stanici metra. Za dvacet pět rublů si koupíte žeton a dostanete se metrem kamkoli. Metro je v některých místech až 100 metrů pod úrovní zemského povrchu a patří k nejhluběji položené podzemní dráze na světě.

Průvodkyně Lýdie, která nás přivítala již na letišti, nám v kostce během našeho pobytu přiblížila toto podivuhodné město. Abyste jej pochopili, musíte ho prochodit po svých, tedy pěšky. Nejednou jsme opravdu necítili nohy.

Navštívili jsme Petěrgof – Petrodvorec, který je zapsán na seznamu světového dědictví UNESCO a patří k nejvýznamnějším turistickým atrakcím Ruska. Nachází se na pobřeží Baltského moře u Finského zálivu na ploše 800 ha. Místo je proslulé svými fontánami a kaskádami. Uvidíte zde více jak 170 fontán různých velikostí, dále překrásný areál Horní zahrady a Dolní park.

Ermitáž, v překladu poustevna, patří mezi největší a nejznámější muzeum na světě. Na plnohodnotnou prohlídku by nestačily ani celé dva dny. Galerie v Ermitáži má přes tisíc pokojů a rozsáhlé sbírky čítají tři miliony exponátů. Jsou zde skutečné skvosty slavných malířů a sochařů, např. dvě Rafaelovy Madony nebo dvě Madony od Leonarda da Vinci. Můžete zde obdivovat také překrásné obrazy C. Moneta, E. Degase, Rembrandta či Picassa.

Při návštěvě Petropavlovské pevnosti na Zaječím ostrově jsme potkali režiséra Zdeňka Trošku a zjistili, jak svět je malý. Naše průvodkyně Lýdie je velkou obdivovatelkou jeho filmové tvorby.

Petropavlovská pevnost byla postavena již v roce 1703 a je vybudována celá z kamene. Sloužila nejen k obraně, ale byla také vězením s popravčím místem. V současnosti slouží místním obyvatelům jako výletišť a místo pro relaxaci.

Kdo by nenavštívil Carskoje Selo, přišel by o osmý div světa - Jantarovou komnatu. Jantar představuje zkamenělou pryskyřici z prehistorických borovic a těžil se na pobřeží Baltského moře. Obchodní jantarová stezka vedla i přes naše území od Baltského k Černému moři. Jantarové šperky patří mezi ceněné suvenýry pro turisty.

Jantarová komnata

Sankt Petěrburgem protéká 93 krásných říček a přes 20 umělých kanálů s mnoha jezírky a rybníčky. Město leží v říční deltě o rozloze 83 km². Okružní plavba lodí patřila k mým nejhezčím zážitkům. Právem se městu přezdívá Benátky severu. Jeden večer jsme také absolvovali večerní prohlídku města s atraktivní podívanou na zvedání mostů na Něvě. V noci se v určité hodině postupně otvírá v časových intervalech třináct mostů pro nákladní lodě. Je to velká turistická atrakce. Diváci se přesunují mezi mosty a neustále fotí.

Nemohli jsme opominout vidět na vlastní oči křižník Aurora, který v současné době vytrvale kotví na Petrohradském nábřeží. V ruštině jsme si oprášili slovíčka a bez problémů jsme se všude domluvili.

Křižník Aurora

Koeficient přepočtu rublů na eura či dolary je každý den veden na tabuli. Aktuálně jsme za 1€ vyměnili 40 rublů. Kuchyně byla bohatá a rozmanitá a všechna jídla nám chutnala. Průměrný plat je zde 25 000 rublů, důchodci pobírají 5 000 rublů. Nejméně jsou placeni zdravotníci a učitelé. Obchody jsou plné zahraničního zboží, prostě nic nechybí.

S humorem nám naše průvodkyně vyprávěla na rozloučenou ironickou anekdotu:

- Kde jste se narodili?
- V Sankt Petěrburgu.
- Kde jste chodili do školy?
- V Petrohradu.
- Kde žijete nyní?
- V Leningradu.
- Kde byste chtěli žít?
- V Sankt Petěrburgu.

Katedrála sv. Izáka

Kunstkamera-muzeum kuriozit

Letošní tenisová sezóna je ve znamení trénování

Text a foto: **Michaela Kavanová**

Vážení spoluobčané, dnes mi dovoluji Vám krátce zprostředkovat informace z činnosti tenisového oddílu T. J. Sokola Žalkovice. Žádný úvod tenisové sezóny se neobejde bez brigádnické činnosti, která zajistí zprovoznění kurtů. Ihned po uvedení kurtů do provozu se naplno rozjela tenisová liga. Stále zvyšující se zájem o tuto soutěž byl příčinou toho, že v letošním roce již nehraje každý s každým (tým), ale bylo nutné nalosovat skupiny. Kurty také zaplnili zájemci, kteří se chtějí naučit tenis pod odborným vedením. Pan Rýc letos u nás vyučuje tenisu dvě skupiny a to děti i dospělé. Tenisovou školu ještě doplnila děvčata, která se scházejí pod vedením S. Kavanové a také zkouší proniknout do tohoto sportu. Po dohodě s p. Rýcem, kdy v letošním roce je více nováčků jsme se dohodli, že tenisový turnaj pro mládež uspořádá oddíl až na konci prázdnin popř. na začátku školního roku. Termín bude zveřejněn na nástěnce tenisového oddílu, plakátky a vyhlášen rozhlasem. Přihlásit se mohou i děti, které nenavštěvují výuku tenisu.

V letošním roce již také proběhl první z turnajů, které pravidelně tenisový oddíl pořádá. 22. května se na místní tenisové kurty sjelo 24 tenistů, aby změřili své síly ve čtyřhře mužů. Tenisový oddíl jako pořadatele velmi těší, do současné doby neopadající zájem o turnaj. Bohužel všichni zájemci nemohli být do turnaje přijati z kapacitních důvodů. Zdařilá akce při které se na nás doslova usmívalo počasí (v okolí přeprchalo, u nás bylo v některých chvílích až velké horko), přátelská atmosféra a pěkné tenisové výkony. Tak bych v stručnosti charakterizovala tuto akci.

Z domácích tenistů se v první polovině roku za náš oddíl zúčastnili ligy P. Netopil, L. Kavan a M. Kavan. Případní zájemci pro příští rok se mohou informovat u p. Kavana. L. Kavan se zúčastnil kromě místního turnaje ještě turnajů v Kostelanech a Kyselovicích na kterých získal jedno druhé a dvě třetí místa. Zkušenosti sbírá i jako rozhodčí na profesionálních tenisových zápasech, kdy letos soudcoval zápasy družstev ligy mladších

a starších žáků jihomoravského kraje, tedy nejvyšší možné soutěže na úrovni kraje.

Při dodržení pravidel si na místní kurty může přijít zahrát tenis každý, kdo má zájem. Informace o zapůjčení klíčů i volné kapacitě kurtů najdete na informační tabuli u kurtů.

Olympiáda malotřídních škol ve fotografii

Westernové odpoledne - „Tenkrát na západě“

Text: **redakce**

Foto: **Radomír Pala**

V sobotu 2. července se na fotbalovém hřišti pobavili děti i dospělí na zábavné akci, kterou připravili Sokol Žalkovice s Obcí Žalkovice a rodiči dětí.

Na této zábavné akci si děti, ale i dospělí zasoutěžili v mnoha disciplínách. V dojení krávy, westernové střelbě, laserové střelbě

na divočáky a kachny, právě lukostřelbě na cíl. Pro děti byl k dispozici skákací hrad. Vystoupili i kovbojové z Ranče Kostelany a ženy a děti z Tanečního klubu Kyselovice. Své umění v silném větru předvedlo seskokem na plochu hřiště i 8 parašutistů z Kroměříže. Atmosféru dotvářela country hudba od L. Mádra a akci ukončila v ranních hodinách diskotéka.

Co více dodat? Prohlédněte si fotografie, které věrně zobrazují panující atmosféru.

Redakce časopisu - Časopis Obce Žalkovice. Vydání 01/2011, ročník V. **Uzávěrka podkladů:** 30. 6. 2011. **Uzávěrka příštího čísla:** 21. 11. 2011. **Vydává:** Obec Žalkovice pro svou interní potřebu v nákladu 220 kusů. **Složení redakce:** Mgr. Jana Kutá, Radomír Krejčí, Radomír Pala, Michaela Kavanová, Božena Brhelová, Tomáš Hýbner. **Adresa redakce:** Obecní úřad Žalkovice. **Kontakt (telefon):** 602 500 320, 774 281 582. **E-mail** (na zaslání příspěvků): zpravodaj.zalkovice@seznam.cz